

Der er af et andet Mindretal stillet et Ændringsforslag til sidste Stykke af § 7 angaaende et Forhold, som har været behandlet i Udvalget, og med Hensyn til hvilket der ogsaa har været Tale om at gaa noget videre i modsat Retning. Naar det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) nu er med til at stille Forslag om, at Udsalgssteder, der staa i Forbindelse med Mejerier, ikke skulle komme ind under Bestemmelsen om, at der ikke maa indbringes Smør, som ikke er forsynet med Lurmærket, maa jeg gøre opmærksom paa, at Flertallet vel er enigt i, at Mejerierne skulle have Ret til at forhandle deres eget Vandsmør i deres Udsalg, men udover dette burde Tilladelsen ikke strækkes. Det foreliggende Lovforslag er paa dette Punkt ganske enslydende med det, som blev forelagt i Fjor af den daværende Landbrugsminister, det ærede Medlem fra Sorø, og det forekommer mig, at man ved helt at stryge denne Bestemmelse for Udsalgsstedernes Vedkommende giver vel meget Spillerum, saa at det let kan forekomme, at der i Udsalgsstederne forhandles andet Smør end Mejeriernes eget. Men jeg er bleven gjort opmærksom paa, at Lovforslagets Bestemmelse muligvis skal forstaas saaledes, at de nævnte i Forbindelse med disse Mejerier staaende Udsalgssteder ere Lokaler, som ere i direkte Forbindelse med vedkommende Mejeri og ikke Udsalgssteder andre Steder. Naar blot dette Spørgsmaal kan klares, hvorvidt Mejerierne kunne sælge deres Vandsmør ifølge de Bestemmelser, som denne Lov efter Ændringsforslagets Vedtagelse vil komme til at indeholde, vil der let kunne blive Enighed om dette Forhold, og det er jo, som det ærede Medlem fra Sorø sagde, ogsaa Forudsætningen, at den ærede Minister paa dette Omraade kan give tilfredsstillende Oplysninger.

Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 13 til § 9 af et Flertal er der fremsat adskillige Betæneligheder i Anledning af, at Ordet „Valle“ skulde udgaa, og at Valle altsaa ikke saaledes som ifølge Lovforslaget skulde pasteuriseres. Jeg hører til dem, som have haft store Betæneligheder ved at gaa med til dette Forslag, idet jeg er gaaet ud fra, at for saa vidt det konstateres, at Vallen er smittefarlig, bør den ogsaa pasteuriseres, men det forekommer mig, at i Henhold til de Forsøg, som ere foretagne, er Stillingen endnu ikke rigtig klar, og der er, som bekendt, i Mejerikredse stærk Modstand imod Pasteurisering af Vallen. Ministeriet anfører

i Anmærkningerne til Lovforslaget, at de af Professor Bang foretagne Forsøg skulle fortsættes, og da Resultatet af dem endnu ikke foreligger offentlig, har Ministeriet fundet Anledning til foreløbig at opretholde Bestemmelsen om, at Vallen skal pasteuriseres. Dette tyder paa, at der indenfor selve Ministeriet har været Tvivl om, hvorvidt det kunde siges at være konstateret med tilstrækkelig Sikkerhed, at vi burde fastholde, at Vallen skal pasteuriseres. Jeg mener af den Grund at kunne være med til i Øjeblikket at følge Flertallet paa dette Omraade og tage denne Bestemmelse ud af Forslaget, idet det, saa snart der foreligger Resultater, hvorigennem det konstateres, at det af Hensyn til Smittefare er nødvendigt at pasteurisere Vallen, vil være let — ved at optage Spørgsmaalet til Behandling — at faa en Bestemmelse om, at Vallen skal pasteuriseres, indført i Tuberkuloseloven ved en Ændring i eller et Tillæg til denne Lov; der hører dette Spørgsmaal jo ogsaa nærmest hjemme. Naar jeg altsaa for mit Vedkommende er gaaet med til i Øjeblikket at stryge Bestemmelsen om Vallens Pasteurisering, er det dermed ikke givet, at dette Standpunkt fastholdes i Fremtiden, idet jeg for mit Vedkommende er villig til at tage Spørgsmaalet op, saa snart Vallens Smittefarlighed er nærmere konstateret.

Det ærede Medlem fra Fredensborg har rejst det Spørgsmaal, hvorvidt Mejerierne skulle være ansvarlige for Smørret ud over Lageret i første Købers Kælder. Jeg vilde være meget glad ved at kunne følge det ærede Medlem i hans Betragtninger, hvis Mejerierne kunde tiltræde dette, men saa længe disse ytre Modvillie derimod, betragter jeg det som ret vanskeligt for os fra Lovgivningsmagtens Side at træffe Bestemmelse overfor de praktiske Erhverv i deres indbyrdes Samkvem. Det er et Forhold, som Mejerierne og Eksportørerne bør ordne indbyrdes, saaledes at Eksportørerne, naar de købe Smørret fra Mejerierne, stille de Betingelser, som de finde nødvendige for at modtage deres Smør. I det hele taget betragter jeg det ikke som Lovgivningsmagtens Opgave at gribe ind i Erhvervsforholdene mere end højst nødvendigt; Erhvervsvirksomhederne maa gaa deres jævne praktiske Gang, uden at Lovgivningsmagten lægger dem flere Hindringer i Vejen end højst nødvendigt. I Betænkningen er omtalt et Spørgsmaal, der har været forhandlet i Udvalget med Hensyn til, hvorvidt uden-